

Čís. 17311.

Akciová společnost nezankla tím, že na její jmění byl uvalen konkurs, jenž byl podle § 166, odst. 2, konk. ř. zrušen.

Exekuční soud jest oprávněn uložit některému z posledních členů správy akciové společnosti vyjevovací přísahu podle § 47 ex. ř.

(Rozh. ze dne 23. května 1939, R I 294/39.)

Proti návrhu vymáhající strany na složení vyjevovací přísahy podle § 47 ex. ř. namítl Jaromír S., jemuž jako náměstkovi povinné akciové společnosti bylo uloženo složit jménem povinné vyjevovací přísahu, že povinná již neexistuje, neboť na ni uvalený konkurs byl zrušen v roce 1932 pro nezaplacení nákladů konkursního řízení. První soud uznal podle návrhu. Rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Soud první stolice nepřihlédl k tomu, že povinná strana jako akciová společnost byla zrušena podle čl. 242 č. 4 obch. zák. uvalením konkursu na její jmění a fakticky zanikla nucenou dražbou veškerého majetku v roce 1935, kterou jest pokládati za likvidaci předmětné akciové společnosti na místo provedeného řízení konkursního, jež bylo zrušeno jedině pro nedostatek jmění k úhradě nákladů tohoto řízení. Není tudíž stěžovatel již z tohoto důvodu ani oprávněn ani povinen dle čl. 232 obch. zák. vykonati přísahu jako bývalý člen představenstva již neexistující akciové společnosti.

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu nové rozhodnutí.

Důvody:

Podle usnesení krajského soudu v P. jako soudu konkursního ze dne 28. července 1932, byl konkurs na jmění povinné strany zrušen podle 2. odst. § 166 konk. ř., protože věřitelé nedali na útraty přiměřenou zálohu. Soud první stolice správně uvádí, že tím nezankla akciová společnost, neboť prováděla se ještě dodatně realizace jejího jmění, třebaš cestou exekuční. Nemá však opory ve spisech tvrzení rekursního soudu, že takto byl realizován veškerý její majetek. Zda je tomu tak, má býti zjištěno vyjevovací přísahou ze strany posledních členů správy akciové společnosti, jejichž funkce ani uvalením konkursu po této stránce nebyla dotknuta, jak lze usouditi z ustanovení 2. odst. § 101 konk. ř. Není bez významu, že v konkursním řízení k vyjevovací přísaze podle cit. ustanovení nedošlo. Neobstojí proto důvod, kterého bylo použito k zamítnutí žádosti.

Čís. 17312.

Vlastníku nemovitosti nepřisluší proti vydražiteli nárok na náhradu nákladu, který na ni učinil za exekučního řízení po jejím odhadu a před jejím vydražením (§§ 1435, 1437 obč. zák.). Nesejde na tom, zda vydražitel o učiněném nákladu věděl, čili nic.

Jest na vlastníku nemovitosti, aby, nastane-li po provedení odhadu podstatná změna v jakosti nemovitosti nebo v její hodnotě, dal způsobem zákona odpovídajícím popud k provedení nového odhadu.

(Rozh. ze dne 23. května 1939, Rv I 1927/38.)

Žalobkyně domáhá se na žalovaném vydražiteli jejich nemovitosti náhrady nákladů (investic a prací), jež na vydražených nemovitostech učinila po provedení exekučního odhadu a o které jest žalovaný prý obohacen. P r v ý s o u d žalobu zamítl. D ů v o d y: Nelze přisvědčiti názoru žalobkyně, že se lze domáhati požadované náhrady z titulu obohacení. Ustanovení §§ 1435 a 1437 obč. zák. nelze použítí, bylo-li plněno něco na základě pravoplatného rozhodnutí, které nebylo zrušeno (Sb. n. s. č. 9757). V souzeném případě došlo k převodu vlastnictví podle § 367 obč. zák., t. j. ve veřejné dražbě na základě řádně schválených a nenapadených dražebních podmínek a nemovitosti byly po pravoplatnosti příklepu pravoplatným soudním rozhodnutím žalovanému odevzdány. Nelze tedy požadovati vrácení něčeho, co bylo řádně do vlastnictví žalovaného převedeno, protože předmětem nároku z obohacení jest jen vrácení toho, co přešlo ze jmění jedné osoby do jmění osoby druhé pouze bez právního důvodu. O d v o l a c í s o u d nevyhověl dovolání. D ů v o d y: Učinila-li žalobkyně na nemovitost nějaký náklad před dražbou, učinila tak v době, kdy ještě byla vlastníci nemovitosti, tedy ve vlastním zájmu a k svému prospěchu. Bylo-li již tehdy zavedeno dražební řízení ohledně její nemovitosti, dalo se tak za stavu, kdy mohla počítati s prodejem nemovitosti v dražbě. Bylo proto její věcí, aby, nastala-li po provedení odhadu podstatná změna v jakosti nemovitosti nebo v její hodnotě, dala způsobem zákona odpovídajícím popud k provedení nového odhadu, což neučinila. Vydražitel nabývá nemovitosti na podkladě dražebních podmínek a příklepem vznikají pro něho práva a povinnosti, jak je stanoví zákon a dražební podmínky (§ 156 ex. ř.). Zákon odpírá vydražiteli nárok ze správy pro nesprávné údaje, které v dražebních podmínkách nebo spisech před dražbou vyložených byly obsaženy o vydražené nemovitosti nebo jejím příslušenství (§ 189 ex. ř.), neukládá mu naproti tomu povinnosti, jež by plynuly z jiné její povahy. Zaručuje mu trvalé nabytí vlastnictví a chrání jej proti případné vlastnické žalobě a nebezpečí znehodnocení exekučního objektu (§ 170, č. 5 ex. ř.). Z toho jest usuzovati, že vydražitel není povinen dlužníku k plnění, žalobou žádanému.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání neshledav zákonného důvodu, aby napadený rozsudek změnil nebo zrušil (§ 510, odst. 3, c. ř. s.).

Čís. 17313.

Uvedl-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu mimo jiné údaje, jichž je třeba k povolení exekuce (§§ 3, 54, 55 ex. ř.), že vymáhaná pohledávka je zajištěna zástavním právem na nemovitosti dlužníka,